

København 31. oktober 2022

Hermed indstilles journalist Rasmus Tantholdt til Cavlingprisen for sin dækning af krigen i Ukraine i bogen "65 dage i Ukraine" (Forlaget 28B) og for TV 2 Nyhederne.

Da Rusland den 24. februar 2022 invaderede Ukraine, forlod mange journalister landet, mens Rasmus Tantholdt blev. Det er det, han gør: rejser ind i verdenshistorien, mens den skrives. Det har været hans arbejde i godt tyve år som international korrespondent. Den evne til at være på rette sted på rette tidspunkt, kombineret med en enestående erfaring fra alverdens krigs- og katastrofeområder og et naturligt talent for at møde mennesker, der hvor de er – som de er – har gjort hans vedholdende dækning af krigen i Ukraine – på snart tiende måned – exceptionel.

Det er ikke mindst i reportagen, at Rasmus Tantholdts enorme styrke ligger. I mødet med mennesker i krig. Det er de kvinder, børn og mænd, der står midt i katastrofen, som interesserer og rører ham. Det er dem, det handler om, deres historier, han gerne vil fortælle. Den unge kvinde i Kyiv, der havde sluppet drømmen om et liv i musik for i stedet at fremstille molotovcocktails i en kælder, og som oveni var blevet enig med sig selv om, at hun var parat til at slå ihjel. Vennerne fra filosofistudiet på universitetet i samme by, der havde skiftet eksistentiaalistisk litteratur ud med automatvåben. Den ukuelige kvinde i den trøstesløse boligblok, der var gammel nok til at huske både Stalin og Hitler, og som sov i kælderen og nægtede at flygte – igen. Den sårede dreng på hospitalet, der overlevede angrebet på familiens bil. Det gjorde hans far, der sad bag rattet, ikke. De grædende mænd på perronen på banegården i Kyiv, der sagde farvel til deres koner, kærester og børn. Kvinden på samme banegård, der var fanget i et hav af mennesker på flugt, som halvt i bøn, halvt som en besværgelse, sagde noget på ukrainsk til Rasmus Tantholdt, som han først forstod, da han senere i en redigeringsproces fik det oversat til dansk. Hun sagde. 'Red os.' Disse historier kan ikke fortælles fra et skrivebord, og de kan ikke fortælles af hvem som helst. Man skal se tingene med egne øjne. Med åbne øjne. Det kræver evner og empati at møde andre mennesker, der hvor de er allermest sårbare. Det kræver mod og menneskelighed at sætte

ansigter på en krig. Det er det, Rasmus Tantholdt gør. Han er på menneskenes side, når katastrofen indtræffer. Det er der brug for, i verden i det hele taget og særligt i formidlingen af den.

At rejse ud i verden for at fortælle om den. Det er journalistik i sin ærligste og bedste form. At flytte sig hen til et sted, en krig, hvor alt er i forandring, for der at benytte sit sanseapparat, at suge til sig, registrere og opleve med et ønske om at formidle sine indtryk til et publikum, der sidder langt væk fra håbløsheden. Rasmus Tantholdt udvider vores horisont, han bibringer os indsigt og viden og gør samtidig den store verden nærværende for os. Gennem hans formidling ikke alene forstår vi komplicerede konflikter bedre, vi mærker også de menneskelige konsekvenser af dem.

Krigen i Ukraine er på sin vis en foreløbig kulmination på Rasmus Tantholdts årelange virke. Det er kort sagt langt fra første gang, han rapporterer fra en krigszone – men det er første gang, den ligger i Europa. Og han valgte at blive i Kyiv, da alle andre skandinaviske journalister rejste ud. Rasmus Tantholdt har utrætteligt og nuanceret rapporteret fra Ukraine, ikke blot i krigens første, hektiske og overvældende uger, men også i månederne, der fulgte, hvor krigshandlingerne – hvor grotesk det end ser ud på skrift – ellers var i fare for at blive en slags hverdag i medieverdenen, og interessen var dalende. Også der holdt han fast, insisterede på vigtigheden af at fortælle om krigen. Det gjorde han på alle TV 2's platforme og mere uddybende i sin bog "65 dage i Ukraine".

Det er ganske enkelt eksemplarisk journalistik. For det fortjener Rasmus Tantholdt Cavlingprisen.

Leila Vestgaard, Thomas Kristensen og Marianne Christensen, Forlaget 28B

Kristian Frederiksen, Lone Sunesen, Anders Bach, Johan Engbo og Jacob Sørensen, TV 2